

"Ομως «συληρούν ύπειν πρὸς κέντρα λακτίζειν». Καὶ γὰρ μᾶς ἀλλή νίκη ή ἐγέλωση σύντη. Νίκη γιὰ τὴ δημοτικὴ τὸ ταξίδι στὸ Μωράκι τοῦ γέρου τῆς καθηρεύουσας κ' οἱ διάλεξές του καὶ τὰ ποτελέσματά τους. Νίκη κ' ή πάψῃ τοῦ Παλαμᾶ ποὺ τόσες ἔφερε διαχαρτήρησες τιμημένων προσώπων. Νίκη τὰ γεροντικὰ ἀρθρὰ τοῦ «Νεολόγου» καὶ τοῦ «Ταχυδρόμου» ή σαχλὴ δημοσιογραφία, ὅπου γράφει καὶ κάποιος μεριστοφύλαξ κ' ἔνας καθηγητής, λέει, τῆς ἴστορίας. "Ολ' αὐτὰ δείχγουν τὴν μούχλα τῆς καθηρεύουσας καὶ ἐκεινῶν ποὺ τὴ λατρεύουν ἀκόμη. "Ομως σᾶς ἀδικοῦμε καὶ πάλι. Αὐτὰ μπορεῖ νὰ τὰ πῆ κανεῖς σὲ ἀγραμμάτους. Γιὰ σᾶς, σοφολογιώτατοι μας, εἶναι καλὴ ή καθηρεύουσα — καὶ τὸ νοιώθετε πολὺ καλῶ — γιατὶ ὑπερετεῖ τὰ καλὰ καὶ συζέροντα.

Κ' ἐσεῖς, δασκάλοι: δημοτικιστάδες, τάφτι σας νὰ μὴ δρώνῃ. "Ἄς πᾶν νὰ σᾶς καταγγέλνουν «ἐγγράφως καὶ ἐνυπογράφως» ζσοι σᾶς μισοῦνε. Τὴν ψυχὴν τους δείχγουν. Καὶ δείχγουνε — τὸ πὺ θλιβερὸ εἶναι τοῦτο — πὼς Ρωμιοὶ δὲν εἶναι, δὲν εἶναι λεθεντόπουλα. Ἐσεῖς τὰ παιδάκια τὰ συλλογίστε. Μὲ πόνο γὰρ παρακολουθάῃ ή καρδιά σας τὰ Ἐλληνόπουλα. Τὰ βλέπετε σὰν ἔρχονται: γιὰ πρώτη φορὰ γὰρ ταχιτούς στὴν πρώτη ταξῆ ἐλέρδοσα, ἀρέστα, γελαστά, μὲ μάτια ποὺ δείχγουν ψυχὴν ἀχρότητη, νὰ βλέπῃ καὶ νάκονῇ τὴ γλώσσα ποὺ τὴν κυρεγνάνε κανόνες ποῖναι νάπορέσση κανεῖς. Τὴ γλώσσα τῶν νηπίων αἰτῶν δὲν τοὺς τὴ διδαχὲς δάσκαλος. Καὶ δύμως εἶναι τέλεια μὲ δύο τὰ φτωχό της λεξιλόγιο. "Ωρίζετο σκολεῖο καὶ βανταλικὴ ἐκπαίδεψη! Καὶ τί καταντούνε σὰ φτάσουνε στὴν ἔδομη τάξη: Χλωρά, μαραμένα, ἀπὸ ἄλλα λείπει δόλτελα τὸ χαριγέλο καὶ ἀλλὰ μὲ βλακώδη κο γέλωτα καὶ ἄχαρη καὶ ἀνούσια προσικισμένα. Αὕτη γαὶ ή κατάντα τῶν δύστυχων Ἐλληνόπουλων ποὺ τὸν αἴρεται γὰρ καὶ θαλασσή, γὰρ τὸν αἴρεται, δὲν γέμισται, τὸ συζέρον, η καθηρεύουσα. Καὶ τὸ παιδί μεγαλώνει, γίνεται νέος καὶ νά γίνεται τοῦ

«Νίκη θάνατοι μά θάστρολογούν τὰ λιγοστά μαλλιά του μὲ τὴ θυριά του σὰ φλούσι, μὲ κείλια πανιασμένα μὲν ἀλαπτα μάτια καὶ θοιά, ματόφυλλα πεσμένα σὰν μιλᾶ ἀναστίνοντας σάπια πνοή θανάτου.»

Εἶναι ὁ νέος τῶν μεγαλοπόλεων μας ποὺ πρὶν τὸν ἐκρυπτίσουνε τὰ ψεύτικα συνήθια καὶ τὰ ξένα, τὸν προσιδίλλεσε γι' αὐτὸν γὲ ἐκπαίδεψη γέ καθηρεύουσάνικη, ἀποικιαράνοντάς τον ἀπὸ τὴ ἐθνικὴ λεθεντικὴ ψυχὴ. "Οι περιάλος μας δὲ Πάλλης τὴν ἔχει κάνει τὴ θαυμαστὴ αὐτὴ ζωγραφία. Δασκάλοι, μήν γέριγετε τὸν Πάλλη ἀπὸ κοντά σας. Εἶναι δὲ καλύτερος συγεργάτης στὸ ἔργο σας. Τὰ παιδιάτικα τρα-

γούδια του γιὰ τὰ Ἐλληνόπουλα εἶναι τὸ καλήτερο ἀντιφάρμακο στὸ φαρμάκι τῆς καθηρεύουσας. Μοναδικὸς γιὰ νὰ μιλάρι στὰ παιδιά μὲ γλώσσα ποὺ χρειάζεται νὰ μιληθοῦνε. "Ετοι: θὰ σώσετε κάπιας τὴν ἀτυχὴν ρωμαϊκὴν ψυχὴν. Δροσιὰ θὰ σταλάξετε στὴν ψυχὴ τῶν παιδιών καὶ θλιβήση νὰ τὴν ξεράνῃ ή καθηρεύουσα. Τὴν ώρα ποὺ μὲ στάση λεθεντικη, μὲ σπιθόδολη ματιὰ μᾶς ἀπαγγείλανε κάπιον γιὰ πρώτη φορὰ δλα τὰ παιδάκια τὰ «Τέσερα ἀδέρφια», τὸ «Μύλο», τὸ «Γατάκι» καὶ τὰ τένοντα τραγουδάκια τοῦ Πάλλη, η ψυχὴ μᾶς πετοῦσε στὰ οὐράνια. "Ολα τὰ παιδάκια, γιατὶ δλα τὰ ἐνγοιωσαν, κι ἀφομοιωθήκανε μὲ τὴν ψυχὴ τους τὰ τραγούδια βγαλμένα καθὼς εἶναι ἀπὸ ρωμαϊκὴ ψυχὴν. "Ἐνῶ γιὰ τὸν καθηρεύουσανό τὸ δάσκαλο ἔνα δυὸ μονάχα σὲ μὰ τάξη ἀλάκαιρη εἰν' ἔξυπνα καὶ σ' αὐτουνόν ἀπάνω τὸ μυαλὸ δργιάζει γιὰ τὴ φεκλάρια του καταδικάζοντας δλα τὰ ἄλλα ἀνίκανα γιὰ μάθηση! "Αν θέλουνε λοιπὸν καταγγελία, καταγγέλνουμε τοὺς ἰδιοὺς ως ἐθνικοὺς δλετήρας. Ἐσεῖς οἱ νέοι δασκάλοι τὴν εύχαριστηση ποὺ αἰστάνεστε διδάσκοντας δὲ πιάνει τόπο μὴν τὴν ἀφίνετε καὶ μὴ σᾶς νοιάζει καθόλου. Οι ἔχτροι μας έσσο θέλουν ἀς κλωτσούν τὸ βράχο τὸν ἀσάλευτο. «Συληρὸν αὐτοῖς πρὸς κέντρα λακτίζειν».

Πόλη 5 τοῦ Μάι 1911

ΔΥΟ ΦΙΛΟΙ

ΣΤΟ ΔΙΑΜΑΝΤΗ ΤΣΙΡΟ

τῆς «ΕΣΤΙΑΣ»

Τσίρο, μωρε, οἱ συγχωριανοὶ στὸν τόπο σου σε κράζονταν, πώς Κύρος μοῦγινες φραγκάττια; 'Όλοι κι' οι τσίροι κι' οι κολιοι καὶ τι σκουρμπια σου μιάζουν σαν εἶναι οχτώ μερῶν μιαγιάτικα.

ΛΕΚΑΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

NEA BIBLIA

— ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ΜΠΟΥΤΟΥΡΑ Φωνητικὰ καὶ δρογραφικὰ τῆς Νεοελληνικῆς. δρ. 2.

"Ο συγγραφέας ξητάσει νάποδειξῃ τὸν ίσα μὲ τῷρα ἀπαρατήρητο νόμο γιὰ τὴν ἐξασθένηση τοῦ ου σὲ εἰ πρὸ τοῦ φύγει τὸ ου στὰ βόρεια Νεοελληνικὰ ἰδιώματα. Τὴν πραγματεία τὴ διαιρεῖ σὲ τρία κεφάλαια. Στὸ πρῶτο εἶναι ἡ γενικὴ θεωρία. Στὸ δεύτερο τὰ παραδείγματα ποὺ διποστηρίζει τὸ φαινόμενο. Καὶ στὸ τρίτο ἐξηγεῖ μὲ τὸ νόμο αἴτιο μερικὲς σκοτεινὲς λέξεις π.χ. τὸ ἔστι, τὸ ἀρθρον ἵ, τὸ σίντα καὶ πλ. Τὴ πραγματεία αὐτὴ τὴ συσταίγουμε σὲ κείνους ποὺ καταγίγονται μὲ τέτοια ζητήματα.

E.

Ο “ΝΟΥΜΑΣ,,

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

Διευθυντής: Δ. Π ΤΑΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΗΠΟΚΡΑΤΗ, δρ. 11, ΑΘΗΝΑ

Συντροφομή χρονιάτικη: Γιά τήν Έλλαδα και γιά τήν Κρήτη δρ. 10. Γιά τό έξωτερικό φρ. χρ. 12^ο. — Γιά τίς έπαρχιες δεχόμαστε και τρίμηνες συντροφομές (β δρ. τήν τριμηνία). — Κανένας δέ γράφεται συντροφομής ά δέ στέλνει μπροστά τή συντροφομή του.

20 λεφτά τό φύλλο, 20. — Τά περασμένα φύλλα που ήσουνται στό γραφείο μιας στήλη διτλή τιμή.

Βρίσκεται στήν Αθήνα σ' όλα τά πιόσκια, και στίς έπαρχιες στά Πραγματεία τῶν Επιφημερίδων.

«Νουμᾶς», γιατί σέβεται τὸν Παλαμᾶ και τὸν ἐαυτό του κ' ἔτσι δὲν μπορεῖ νάναι και «ὅργανον τῶν φιλολογικῶν πεποιθήσεων» τοῦ κ. Βενιζέλουν μή σεκετεῖται λοιπὸν δικαιάτης πολιτικός.

ΒΟΥΛΕΥΤΑΔΕΣ μιλήσανε μ' ἐνθουσιασμῷ μέσα στή Βουλὴ γιά τό κοινωνικό συγραφέα Περεσιάδη. Υπουργοί μὲ συγκίνησι και μὲ θαμασμὸν ἀναφέρανε τή φιλολογική του (και κάτως βιωμιζανική του) ἐργασία, και εἶπανε και εἶπαν....

Δέν πρόκειται γιά τὸν ἄθρωπο πρόκειται γιά τό συγχρόνεα. Κι ὅτα βλέπει κι ἀπούνε κανεὶς μέσα στή Βουλὴ νά βρίσκεται ἔνας Παλαμᾶς και νάποθεώνεται δι Περεσιάδης, μπορεῖ μέχισκα γά πει στοὺς βουλευτάδες μας και στοὺς Υπουργούς μας τό άλιτρατο τοῦ Απελλῆ:

— Μέχρι πεδίλων, δι βέλτιστοι! ἀφοῦ δῆλοι τους πέρα μόνο τὰ παπούτσια τῆς φιλολογίας είναι ίκανοι νά δύνε και νά θαμάσουνε.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΝΟΥΜΑΣ ΚΑΙ ΘΕΟΤΟΚΗΣ—ΠΑΛΑΜΑΣ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ—ΜΕΧΡΙ ΠΕΔΙΛΩΝ...—ΣΟΒΑΡΗ ΛΑΛΑΓΗ—ΣΕ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ...

«ΤΟ ΕΡΓΟΝ τῆς Κυβερνήσεως δύναται νά δημοσιευθῇ ἐμμέτρως εἰς τὸν «Νουμᾶ» διόποιος εἶναι τὸ δργανον τῶν φιλολογικῶν αὐτῆς πεποιθήσεων».

“Ετοι, λένε, εἶπε δ. κ. Θεοτόκης στήν Κέρκυρα «εἰς τὰς μαχαράς ἀνακοινώσεις του πρόδη τὸν κ. Καυταζόγλουν» κ' ἔτσι τελεγραφήθηκε στήν «Ἐσπερινή» τῆς Αθήνας, στήν «Πρωΐα» τῆς Δάρδισσας και σὲ μερικὲς ἄλλες φημερίδες.

Μεγάλη τιμὴ τοῦ «Νουμᾶ» νά τὸν ξέρει και νά τὸν ἀναφέρει δ. κ. Θεοτόκης πού, καθὼς τὸ δῆλως τόσες φρορές, καμιὰ ρωμαϊκὴ φημερίδα δὲν καταδέχεται ποτὲ νά πιάσει στά χέρια του. Φοβούμαστε δύως πώς και τὸ «Νουμᾶ» ἀκονστά μοναχὰ διὰ τὸν ἔχει, γιατὶ διὰ τὸν ἔχει διάχειρε πώς δὲ δημοσιεύει ποτὲ ἐμ μέ τρως τὰ πολιτικὰ τι καὶ ἔργα μά στο πεζό, δύως τόκαμε διὰ τόσες και τόσες φρορές, κρίνοντας τή δική του πολιτική δράση, τήν καμαρωμένη.

“Εχει τόσες και τόσες σατυρικὲς καθημερινὲς ἐφημερίδες δι Αθήνα (λ. χ. τὸ «Χρόνο», τίς «Αθήνα» κτλ.) ὡστε μποροῦσε νά διαλέξει καμιὰ διλλή δ. κ. Θεοτόκης και νάφισει ήσυχο τὸ «Νουμᾶ».

ΑΝ εἰξερε τὸ «Νουμᾶ» δ. κ. Θεοτόκης, θάξερε και τοῦτο. Πῶς δ. «Νουμᾶς» δὲν εἶναι «ὅργανον τῶν φιλολογικῶν πεποιθήσεων τοῦ κ. Βενιζέλου», μά τὸ ἐναντίο, διαφωνεῖ μ' αὐτόνε φιλοκάτα στά τέτια ζητήματα.

Και ή ἀπόδειξη. Ή «Ἀρχόπολη» τῆς Τετράδης μᾶς πληροφορεῖ πώς μιλώντας δ. κ. Βενιζέλος τήν Τρίτη βράδι στὸ Δημ. Θέατρο μὲ διάφορους φίλους του εἶπε και τάκολονθα γιά τὸν Παλαμά.

— Είναι ἀκόμη ὑπὸ τήν ἐπίδρασιν τοῦ Ψυχαρισμοῦ ἄλλα θάταλαγή και θά μεινῃ ἀστήριο αὐτόφωτος».

Τέτια πεποιθηση δὲν μπορεῖ νά τήν ἔχει ποτὲ δ

ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ λοιπὸν «ἐν συνόλῳ» τὸ Σύνταγμα και μὲ γεύ μας και αὐτό.

Μερικοί ἀγαθοί ποὺ ἐλπίζανε και καρτερούσανε πῶς στήν «ἐν συνόλῳ φήμισίν του» θά βγει ἀπὸ τή μέση τὸ ἡλιθιο και ἀνελεύνετο ἀρθρο γιά τη γλώσσα, δὲ γελαστήκανε, γιατὶ ἔγινε κάπια σοβαρὴ ἀλλαγή του. Δηλ. ἀπὸ 10 και 20 ποὺ εἶπανε, ἔγινε 107 και ἀνεξάρτητο ἀρθρο. Ποὺ σημάνει πῶς τέτια ντροπή ἔπαιψε πιά νά φριγοράρει στήν ἀρχὴ ἀρχή, σὰν κορώνα στὸ Σύνταγμά μας.

ΝΑ, και ή μεγάλη ἐλπίδα. Τὸ καινούριο Σύνταγμα ὁρίζει πῶς σὲ δέκα χρόνια μπορεῖ νάνυεωρηθεῖ. Μέσα λοιπὸ σὲ δέκα χρόνια, δὲ γίνεται, κάπως θά ξαστερώσουνε τὰ μιαλά, οι Μιστριάτηδες και οι Πατσουράκηδες θά λιγοστέ φουντε, ή Κοινή γνώμη θάναι πιὸ φωτισμένη και λιγότερο ἀποκολοκυνιμένη ἀπὸ σήμερα, και ἔτσι μὲ μιὰ καινούρια και ἀληθινὴ ἐπανάσταση και μὲ μιὰ καινούρια και ἀληθινὴ ἀναθεωρητική Βουλὴ μπορεῖ νά μπει στὸ ἀληθινὰ καινούριο Σύνταγμα τὸ ἀρθρο «Ἐπίσημη γλώσσα είναι η ζωντανὴ γλώσσα ποὺ μιλέται ἀπ' δῆλους τοὺς Ἑλλήνες».

Εμεῖς τὸ εὐδόμιαστε ὄλόφυκα νά ξήσει δ. κ. Βενιζέλος ισπαρε τότε καὶ νά γκαλάσει δ. τι σήμερα κατασκεύασε.

Ο τρώσας και ίασται.

Η ΣΔΚΟΥΝΤΑΔΑ ΤΟΥ ΚΛΑΙΔΑΣΑ
μεταφρασμένη ἀπὸ τὸ Σαρωτικό και Ηρακλιτικό κείμενο ἀπὸ τὸν

Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

ΠΟΥΛΙΕΤΑΙ ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ
στὰ γραφεῖα τοῦ «Νουμᾶ»